

рѣкъалъ : вѣди готѣвъ довѣчера на вечерата, догдѣ да напишимъ писмѣто. Като мръкнало сѣдналъ Дарій на вечерата сосъ сичкитѣ царѣта, ѿ господары който ималъ : ѿ Александра тѣрнали да сѣдне на мѣстото вѣстническо срацю Даріа. Занесли їстїята, ѿ вечерали : ѿ вїночѣрпицо като черпалъ Даріа, почѣрпалъ ѿ Александра. Александръ като испїалъ вїноѣто, тѣрналъ златната чаша въ пазовата си. Вїночѣрпицо казалъ на Даріа, ѿ Даріи мѣ рѣкъалъ : Земѣ дрѣга : зѣлъ дрѣга чаша, ѿ като почѣрпалъ пакъ Александра, ѿ тѣи, ѿ нѣмъ подобно като пѣрвата тѣрналъ въ пазовата си. Ёдинъ ѿтз Господарыте мѣ рѣкъалъ : Ѿ человекѣ ! зацю прѣвишъ така на царската трапѣза ; Александръ мѣ ѿтвѣщѣалъ : Господарѣо ми такѣвъ ѿвѣчай ѿма, зацю който чѣжденецъ сѣдне на трапѣзата мѣ, пѣрвата ѿ втората чаша гдѣто пїе, харїзва мѣ ѿ, ѿ почѣдилисе началницыте за толиката мѣ дѣрзость.

ДАРІИ ПОЗНАВА АЛЕКСАНДРА.

Тогава Кантаркѣсъ [който бїлъ прѣщѣалъ нѣкоги Даріи да господствова Македонїа, когато оумрѣлъ Фїліппъ] станалъ ѿтз трапѣзата, ѿ ѿтїшалъ на оухѣто Дарїево, ѿ мѣ рѣкъалъ : да знаешъ, Ѿ царѣ ! зацю тѣмъ вѣстникъ ѿ Александра, ѿ станѣ вѣлата ти както ѿскаше. Даріи като чѣлъ такива дѣмы, зарѣдовалсе радѣсть голѣма, ѿ рѣкъалъ : ако ѿ дѣмата ти ѿстина днѣшныятъ дѣнь преро-